

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 7 stycznia 2025 r.

Poz. 161

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR SPN.III.4130.56.2024 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 3 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XV/99/2024 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Borków na terenie gminy Daleszyce w części dotyczącej:

- wszystkich ustaleń planu w odniesieniu do działek o nr ewid.:

a) 146/16 położonej na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem MN33,

b) 148/2 i 149 położonych na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem MN34,

- wszystkich ustaleń planu w odniesieniu do części terenów oznaczonych symbolami: MN2, MN9, MN11, MN12, MN13, MN6, MN39, MN7, MN10, US, MNU, znajdujących się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią Q1% i Q10% oznaczonych i opisanych na rysunku planu jako „granica i obszar szczególnego zagrożenia powodzią Q1%” oraz „granica i obszar szczególnego zagrożenia powodzią Q10%”,

- § 11 ust. 2 pkt 1 w zakresie sformułowania: „lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki”,

- § 11 ust. 2 pkt 2 w zakresie sformułowania: „lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki”,

- § 15 ust. 2 pkt 1 w zakresie sformułowania: „lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki”,

- § 15 ust. 2 pkt 2 w zakresie sformułowania: „lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 listopada 2024 r. Rada Miejska w Daleszycach podjęła uchwałę Nr XV/99/2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Borków na terenie gminy Daleszyce.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami wpłynęła do tut. organu w dniu 4 grudnia 2024 r., natomiast dokumentację prac planistycznych dostarczono w dniu 6 grudnia 2024 r.

Wskazać należy, że termin do stwierdzenia nieważności uchwały zaczyna biec od dnia, w którym organ wykonawczy gminy przedłoży wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych (wyrok NSA z dnia 4 września 2024 r., sygn. akt II OSK 745/24).

W dniu 20 grudnia 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze umożliwiając Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Daleszycach złożenie wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarządów.

Pismem z dnia 30 grudnia 2024 r., znak: AR.0004.79.2024, odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.), zwanej dalej u.p.z.p., w związku z art. 67 ust. 3 pkt 3 i 4 Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Tym samym, tut. organ dokonał oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 września 2023 r.,
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem, w związku z § 12 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404).

Przepis art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Natomiast tryb uchwalania planu, określony w art. 17 u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad i trybu sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. c u.p.z.p. w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 82) poprzez brak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c u.p.z.p. burmistrz uzyskuje zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W świetle art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody właściwego organu.

Tryb i zasady udzielania tej zgody zostały określone właśnie w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wykładnia przepisów tego aktu prawnego wymaga, aby zgoda na zmianę przeznaczenia została udzielona w formie decyzji administracyjnej. Należy podkreślić, że decyzja taka ma charakter uznaniowy, ale stanowi podstawę do dokonania zmiany przeznaczenia tych gruntów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych jedynie w art. 6 ust. 1 odnosi się do założeń, jakimi powinien kierować się organ przy kwalifikowaniu gruntu

rolnego i leśnego do odmiennego przeznaczenia. Zgodnie z zapisem ww. artykułu, na cele nierolnicze i nieleśne, powinny być przeznaczane przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów, jako nieużytki, a w razie ich braku grunty o najniższej przydatności produkcyjnej. Co oznacza, że to właściwemu organowi pozostawiono ocenę każdej konkretnej sytuacji faktycznej przy zastosowaniu jego najlepszej merytorycznej wiedzy.

Z podkładu mapowego, na którym sporządzono rysunek planu miejscowego, wynika że na działkach o nr ewid.: 146/16 położonej na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem MN33, 148/2 i 149 położonych na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem MN34, występują grunty leśne klasy LsV, LsVI.

W dokumentacji prac planistycznych brak jest decyzji administracyjnej potwierdzającej uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Daleszycach w swoich wyjaśnieniach (z dnia 30 grudnia 2024 r., znak: AR.0004.79.2024) potwierdził zarzut organu nadzoru informując, że „Burmistrz Miasta i Gminy Daleszycy nie zwracał się z wnioskiem o uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, dla nieruchomości oznaczonych numerami ewidencyjnymi 146/16, 148/2 i 149, ponieważ stanowią one własność Skarbu Państwa (w zarządzie Lasów Państwowych) i powinny mieć utrzymane przeznaczenie leśne”.

Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale 7 sędziów NSA z 29 listopada 2010 r., sygn. akt II OPS 1/10 orzekł, że „zgoda właściwego organu na przeznaczenie gruntu leśnego (rolnego) na cele nieleśne (nierolnicze), zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jest aktem stanowiącym konieczną podstawę do zamieszczenia odpowiednich ustaleń w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Brak wymaganej zgody na przeznaczenie gruntów leśnych (rolnych) na cele inne niż leśne (rolnicze) skutkuje naruszeniem procedury uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie co stanowi przesłankę uznania go za nieważny”.

Organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z art. 4 pkt 6 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych przez „przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze lub nieleśne - rozumie się przez to ustalenie innego niż rolniczy lub leśny sposobu użytkowania gruntów rolnych oraz innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych”. Tak więc w przypadku gruntów leśnych zmianą przeznaczenia będzie określenie każdego innego niż leśny przeznaczenia gruntów leśnych. Natomiast w myśl art. 2 ust. 2 ww. ustawy gruntami leśnymi są grunty: określone jako lasy w przepisach o lasach; zrekultywowane dla potrzeb gospodarki leśnej oraz grunty pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych. Tym samym skoro grunty leśne przeznaczono na teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej, to w świetle przepisu art. 4 pkt 6 w związku z art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych doszło do zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, co wymaga uzyskania stosownej zgody, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 ww. ustawy.

Wobec powyższego przeznaczenie w planie miejscowym gruntów leśnych na cele nieleśne bez wymaganej zgody uprawnionego organu stanowi istotne naruszenie trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Taką tezę potwierdzają liczne wyroki sądów administracyjnych, w tym wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 283/21.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić nieważność uchwały w zakresie wskazanych wyżej działek ewidencyjnych.

2. Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziesiąte u.p.z.p. w związku z art. 17 pkt. 9 u.p.z.p. poprzez nieuwzględnienie określonych przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie warunków dla planowanych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabudowy i zagospodarowania.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziesiąte u.p.z.p. burmistrz występuje o uzgodnienie projektu planu z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Stosownie zaś do art. 17 pkt 9 burmistrz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z: uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień.

Z art. 166 ust. 2 i ust. 5 oraz art. 14 ust. 6 pkt 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U z 2024 r., poz. 1087 ze zm.) wynika, że dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich uzgadnia projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w drodze decyzji.

Z analizy powyższych przepisów wynika, iż uzgodnienie projektu planu miejscowego stanowi jeden z obligatoryjnych elementów trybu jego sporządzenia, a jego konsekwencją jest obowiązek wprowadzenia w projekcie zmian wynikających z dokonanych uzgodnień. Uzgodnienie planu miejscowego na określonych warunkach, wiąże organ wykonawczy gminy, w zakresie konieczności wprowadzenia zmian w projekcie wynikających z tych warunków.

Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce uzgodnił projekt przedmiotowego planu miejscowego z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie. Dyrektor RZGW w Krakowie wydał decyzję z dnia 30.08.2023 r., znak: KR.RPP.610.606.2023.PW, którą uzgodnił projekt planu. Jednocześnie w decyzji tej określił warunki dla planowanej na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabudowy i zagospodarowania m.in. odstąpienie od wprowadzania nowej zabudowy w częściach terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolach: MN2, MN9, MN11, MN12, MN13, położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%) czy nie stosowanie podpiwniczeń w budynkach na terenach położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzi od rzeki Czarna Nida, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%), ale poza obszarem, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%).

Po otrzymaniu decyzji, Burmistrz nie skorygował projektu planu w zakresie powyższych warunków.

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach: „w § 8 ust. 2 przedmiotowej uchwały uwzględniono warunki wynikające z decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 30 sierpnia 2023 r., znak: KR.RPP.610.606.2023.PW, gdzie ustalone zostały zasady ochrony obszarów szczególnego zagrożenia powodzią Q1% i Q10% zgodnie z przepisami odrębnymi. Mając na uwadze ten zapis Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce zobowiązany jest do dołączania - do wypisów i wyrysów dla działek położonych w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią - treści decyzji, o której mowa powyżej”.

Nie można przyjąć powyższych wyjaśnień. § 8 ust. 2 uchwały stanowi, że ustala się „Ochronę wskazanych na rysunku planu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią Q1% i Q10% zgodnie z przepisami odrębnymi”. Zapis ten nie wskazuje na to, że należy uwzględnić wszystkie warunki określone przez Dyrektora RZGW w Krakowie i tym bardziej nie zobowiązuje Burmistrza Miasta i Gminy w Daleszycach do dołączania do wypisów i wyrysów z planu miejscowego, dla działek położonych w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, treści przedmiotowej decyzji. Plan miejscowy stanowi akt prawa miejscowego, a wypis i wyrys z tego planu są podstawą do uzyskania pozwolenia na budowę. Dlatego zapisy planu miejscowego powinny być jasne, precyzyjne i jednoznaczne.

Wobec nieuwzględnienia w przedmiotowym planie miejscowym warunków uzgodnienia projektu planu zawartych w decyzji Dyrektora RZGW w Krakowie z dnia 30.08.2023 r., znak: KR.RPP.610.606.2023.PW, istotnie został naruszony tryb sporządzania planu miejscowego. Tym samym należało stwierdzić nieważność ustaleń planu odnoszących się do części terenów oznaczonych symbolami: MN2, MN9, MN11, MN12, MN13, MN6, MN39, MN7, MN10, MN8, US, MNU, położonych w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

II. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 1 u.p.z.p. w związku z § 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 ze zm.) poprzez nieprawidłowe dopuszczenie lokalizowania budynków w odległości mniejszej niż 3 m od granicy z sąsiednią działką budowlaną.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 u.p.z.p., burmistrz sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia budynki na działce budowlanej należy sytuować od granicy tej działki w odległości nie mniejszej niż:

- 1) 4 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą z oknami lub drzwiami w stronę tej granicy;

2) 3 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą bez okien i drzwi w stronę tej granicy.

Natomiast § 12 ust. 2 ww. rozporządzenia zezwala na sytuowanie budynków zwróconych ścianą bez okien i drzwi w stronę granicy działki w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, jeżeli plan miejscowy przewiduje taką możliwość.

Tymczasem w § 11 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz § 15 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały dopuszczono lokalizowanie budynków w odległości „nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki”. A zatem możliwa jest lokalizacja budynków w odległości powyżej 1,5m, ale poniżej 3m, co jest niezgodne z brzmieniem ww. przepisów rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Daleszycach argumentował, że: „w § 11 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz § 15 ust. 2 pkt 1 i 2 przedmiotowej uchwały dopuszczono na lokalizację budynków bezpośrednio przy granicy działki lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od granicy działki ponieważ takie sytuacje mogą występować szczególnie na działkach już zagospodarowanych, w sytuacji braku możliwości innego zlokalizowania budynków”.

Nie można przyjąć powyższych wyjaśnień. Zgodnie z art. 14 ust. 8 u.p.z.p. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego. W rozumieniu art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78 poz. 483 ze zm.) akt prawa miejscowego jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które go ustanowiły. Tym samym plan miejscowy nie może naruszać innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa a jego zapisy powinny być czytelne - niebudzące wątpliwości interpretacyjnych. Tymczasem zapisy § 11 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz § 15 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały rozszerzają warunki (od 1,5 do 3m) usytuowania budynków określone w rozporządzeniu (tylko: w granicy, 1,5m i 3m - dla budynku zwróconego ścianą bez okien i drzwi w stronę tej granicy).

Ponadto warto zaznaczyć, że norma kompetencyjna zawarta w § 12 ust. 2 ww. rozporządzenia nakłada na organy administracji architektoniczno-budowlanej wydające pozwolenia na budowę obowiązek respektowania rozstrzygnięć dotyczących zlokalizowania obiektu na działce zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym zapisy planu miejscowego powinny być zgodne z obowiązującym prawem.

Wskazany przez organ nadzoru błąd zaistniał w § 11 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz § 15 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały stoi na przeszkodzie prawidłowego, tj. zgodnego z obowiązującym prawem rozumienia i stosowania zapisów przedmiotowego planu miejscowego. Dlatego Wojewoda Świętokrzyski zdecydował o stwierdzeniu nieważności zapisów dopuszczających lokalizowanie budynków w odległości nie mniejszej niż 1,5m od granicy działki zawartych w § 11 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz § 15 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

Na rysunku planu brak jest terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonego symbolem MN55, dla którego określono ustalenia tekstowe (§ 11 ust. 1 uchwały).

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach w treści uchwały „omyłkowo zapisano symbol oznaczony MN55 - prawidłowym oznaczeniem powinien być symbol MN54 zgodnie z rysunkiem planu. Omyłka ta stanowi niezamierzony błąd pisarski”.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05). Dlatego powyższy błąd został zakwalifikowany przez organ nadzoru do kategorii nieistotnego naruszenia prawa.

Po wyeliminowaniu z uchwały zapisów wskazanych w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, pozostała część uchwalonego planu miejscowego, przyjętego uchwałą Nr XV/99/2024 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 28 listopada 2024 r., może funkcjonować w obrocie prawnym. Tym

samym, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Świętokrzyski

Józef Bryk